

la rambla de catalunya

(esport i ciutadania)

Barcelona,
21 de juliol de 1930

**Votem per la supressió
del cos de Mossos
d'Esquadra...
i per la del Sometent**

Any I.—Número 17

Redacció i Administració: Ronda Universitat, 6, pral. — Telèfon 21808

Impremta: Barbrà 11 i 13 — Telèfon 19603

Preu: 15 cèntims

Nosaltres diem...

Festival pro-presos al Poble Nou

Organitzat per totes les entitats del Poble Nou, en nombre de 25, se celebrarà el vinent dia 29, a dos quarts de deu del vespre, un gran festival artístic a benefici dels presos socials i exiliats polítics.

L'acte tindrà lloc a l'espai del cinema Ideal, d'aquella barriada, el qual ha estat cedit per l'empresa Cinesa amb una gentilesa que molt les honora i deixa ben situats els seus sentiments humanitaris.

En aquests moments hom compta amb el concurs desinteressat de diversos elements de molta vàlua artística, pel qual motiu es preveu que aquest festival assolirà l'èxit remarcable que la seva alta finalitat reclama.

No cal dir com aplaudim la iniciativa de les entitats poblenoves i com esperem que el públic faci possible, amb la seva assistència, l'èxit del festival.

I volem aprofitar el pretext — potser diríem millor l'exemple — que ens ofereixen els amics de les entitats del Poble Nou per a insistir novament, prop de la Premsa liberal de Catalunya, per tal de fer possible la celebració d'un gran festival pro-presos a Barcelona.

Hem pogut constatar ja, amb joia, la cordial simpatia amb què alguns periòdics — especialment "La Campana" i "L'Esquella de la Torratxa" — han acollit la nostra suggestió. Tanmateix, abans de posar mans a l'obra voldríem comptar amb la cooperació d'un bon conjunt de Premsa, prou important per a assegurar l'organització i l'èxit del festival. I, en insistir-hi, no dubtem si un moment de l'ajut dels nostres col·legues.

A Barcelona hi ha entitats — catalanes i liberals — que encara no han protestat dels fets de la presó. Que esperen?

La Comissió de responsabilitats de la Dictadura, nomenada a l'Ateneu de Madrid, ha començat la seva actuació

La setmana entrant, un reportatge de Josep Maria Massip:

"La filla de Macià ha hagut de refer, sola, el camí de Barcelona"

CIUTADANIA

Un silenci massa llarg

Segueix sense resoldre, tothom ho sap, l'afet del "Centre de Dependents del Comerç i de la Indústria", abans de la dictadura "Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria". Un dels més greus i més escandalosos atemptats d'ordre moral, jurídic i col·lectiu comesos pel règim de força que s'implantava en aquell memorable 13 de setembre, persisteix encara, en ple cor de Barcelona. Persisteix i fa el seu camí, amb un cinisme desprecupat i revoltant, com si no hagués passat res entorn... I no pas a la quietat, sinó descaradament, al mig del carrer. No pas en silenci, amb ànsia de passar desapercebut, sinó a crits. No pas procurant estalviar publicitat, sinó, al contrari, donant notes als diaris. En l'última que hem llegit — fa sis dies — els actuals dirigents del "Centre" no solament donen l'afet com a resolt, sinó que desmenteixen tota actuació de la part contrària i es planten davant la ciutat amb un insuportable i característic: "Què passa?"

Nosaltres, mentrestant, hem callat. Hem callat, i no perquè ens fessin por les conseqüències de dir les coses amb el seu nom. Hem callat, simplement, perquè sabem que en el silenci algú gestionava la reivindicació inajornable. Hem callat, perquè en uns moments recents ha pogut semblar que la feina fóra més eficaç realitzada a la quietat. Hem callat per deferència i per delicadesa. Hem callat perquè, cordialment, se'ns va indicar la conveniència de callar. Per res més.

Sabem que l'afet estava en bones mans, en incansables mans que en les hores més crítiques del "Centre" van saber actuar amb una dignitat exemplar. Amb una dignitat — amio Casals — que alguna vegada adquirí amargues qualitats d'heroisme. I volem, precisament perquè les nostres paraules no puguin semblar intencionades, subratllar aquest fet. Però... Però el temps passa — en el mes de febrer se'ns assegurà formalment que tornàvem cap a la diem-ne normalitat — i als balcons del casal de la rambla de Santa Mònica el rètol persisteix, com una provocació llampanant: "Centre de Dependents del Comerç i de la Indústria". I el silenci s'allarga. Ni una veu, ni una nota, ni una trista gasetilla ha explicat a aquests milers d'homes que formaren en els regles disciplinats i catalanissims del "Centre" com estan les gestions realitzades, per què no es resol encara l'afet, per quins motius persisteix encara l'expoliació inqualificable del noble casal bastit amb l'esforç i el treball i la suor de cadascú.

Tanmateix, alguna cosa s'ha fet, alguna veritat ha estat explicada a qui tenia l'obligació d'escollir-la. Tanmateix, s'ha acudit a la lletra de la Llei i s'han invocat les nobles prerrogatives del Dret. Ens consta que ha estat així; ens consta que uns homes nostres han unitat, han gestionat, han acusat. Dones?

Es hora de parlar. De parlar ras i clar. Encara que calgui explicar un fracàs, encara que siguin paraules amargues les que s'hagin de dir. El silenci s'allarga ja massa i potser demà es convertiria en responsabilitat. Aquests milers d'ex-socios del "Centre" han tingut, fins a aquest moment, una gran confiança en els seus homes. Quan els van elegir sabien qui elegien; quan els van confiar els importants interessos del "Centre", sabien que ells veïllarien constantment; la fe en ells persisteix quan l'estimada entitat fou destruïda. Ha persistit durant tots aquests anys, fins avui. Fins en aquesta hora en què el silenci, massa llarg, comença a esdevenir propici als descoratjaments i a les desconfiances.

Es temps de parlar. Una paraula llançada al carrer i recollida pel poble, té més eficàcia, de vegades, que una llarga sèrie de tràmits legals. Es temps de parlar. Lleialment volem dir-ho així als homes del "Centre de Dependents".

JOSEP M. MASSIP

Llegiu i propagueu
LA RAMBLA DE CATALUNYA

Esportius,

llegiu a les planes interiors els interessants reportatges:

Impressions
personals
de l'Assemblea futbolística de Madrid

Solita Salgado
a Barcelona

Primera crònica de Darmstadt

ESPORT

Comencen a provar els aires de fora

L'Europa, el popular circol gracienc, té els seus jugadors molt lluny del Guinardó. Fa unes quantes setmanes que marxaren cap a les terres del sol de mitjanit, i a hores d'ara deuen ésser a les portes de Soviètlàndia.

L'excursió — més encara en aquesta època de l'any, de temperatura xafogosa — és envejable encara que hom no tingui grans aficions turístiques. Dinamarca, Suècia, Finlàndia, Polònia... Evidentment, això només poden fer-ho els milionaris i els futbolistes.

L'equip gracienc — entre nosaltres — ha tingut sempre fama de no fer-nos quedar gaire bé ben tot passat les fronteres de Catalunya. Els jugadors de l'Europa s'han desinflat sovint, amb el canvi d'aires, i han fet uns papers que no corresponien a la vàlua que entre nosaltres els concedim. I tothom se n'ha planyut sempre, perquè l'Europa val.

L'any passat, a Canàries es va desfer una mica aquest prejudici. L'excursió per les illes de les bananes no fou apoteòsica, però fou afortunada. Els jugadors de l'Europa van quedar com uns homes, i nosaltres restarem satisfets de llur actuació.

Aquest estiu — ho confessem sincerament — esperàvem amb una certa por el resultat del primer partit que l'Europa havia de jugar a Dinamarca. L'equip gracienc no es trobava en plenitud de forma en emprendre el viatge, i temíem — repetim la confessió — una sèrie de catàstrofes tècniques i morals.

Vingué, però, el debut. L'Europa va perdre per 1-2, gràcies a un penalty assenyalat per l'àrbitre vuit minuts abans d'ocórrer el partit, i tinguérem una agradable sorpresa. No s'havia guanyat, però s'havia fet un bon paper.

Aquest resultat ens va fer minvar els pessimismes que sentíem abans del debut. I, ben aviat, els fets vingueren a fer-los minvar més. A Götting, l'Europa empatà a un gol amb una selecció. Decididament, varem pensar, això rulla i el canvi d'aires no és perjudicial.

Aquesta dos petits èxits inicials ens satisfieren extraordinàriament, perquè l'èxit global d'una excursió d'aquesta índole depèn, gairebé sempre, de la sort dels primers partits. El tercer partit, a Halmstad, va guanyar-lo l'Europa, per sis a cinc; el quart, a Estocolm, contra una selecció, també va guanyar-lo l'equip gracienc, per cinc a quatre; el cinquè, a Goble, acabà amb empat a un gol. El sisè partit, contra l'equip representatiu d'Estocolm, fou perdut per sis a un, i el setè, contra l'A. I. K., el millor equip de Suècia — fou novament guanyat per l'Europa, per tres a dos, i aquesta victòria — la més ressonant de la "tournèe" — va rescabalar amb escreix l'equip gracienc de la desfeta del partit anterior amb la selecció. Total, fins el moment actual, tres victòries, dos empats i dues derrotes. El balanç és digne d'un equip català de primera categoria.

Ara l'Europa ha de jugar a Reval, demà, dimarts; a Riga, el dia 25, i a Varsòvia, els dies 27 i 29. Si els resultats d'aquests quatre partits són normals — el futbol de Reval, de Riga i de Varsòvia és inferior al de Suècia i Dinamarca —, l'equip gracienc haurà aprofitat l'estiu, i potser, potser, haurà aconseguit de fer la desagradable llegenda del seu desinflatment tot just perd de vista Col·lecola i Montjuïc.

Es així — fent bons papers a l'estranger — que un equip adquireix prestigi. Les victòries a casa sempre són meritories, però si no van acompanyades, de quan en quan, d'una ratificació a fora perden importància.

L'Europa, no hi estava fet, i ha hagut de pagar l'aprenentatge a còpia de disgustos. Ara ja comença a ésser més fàcil en el ram d'anar a fora, i si segueix així, aviat podrem donar-li la clau i deixar-lo que vagi per les seves amb tota tranquil·litat.

El que convé ara és que vinguin ben proveïts d'oli de fetge de bacallà per al campionat. Que per les terres que han passat n'hi ha força.

L. AYAMI I BAUDINA

UN TRUC D'EN COSTA

En Costa i En Plantada — mon-sieur Plantada que li diuen per Madrid — s'havien de fer afaitar abans d'anar a l'assemblea. En Plantada es disposava a fer-se afaitar pel barber de l'Hotel i En Costa, que tenia el mateix projecte, es va esverar perquè el temps era molt just i si havia d'esperar que En Plantada estigués servit, faria tard.

Aleshores tingué un acudit: — No hi aneu, Plantada, que ho fan molt malament. Ahir em van tallar i em van deixar mitja barba amb pel... En Plantada s'ho va creure, i a cridar un taxi i va córrer esverat a la recerca d'una barberia.

En el mateix moment, En Costa corregué escales amunt, cap a la barberia de l'hotel.

QUE NO VAGIN A RUS-SIA...

Aquesta és l'exclamació que se sent aquests dies al local social de l'Europa.

Els directius graciencs estan esverats. Com que tenen l'equip a Polònia i de Polònia a Rússia hi ha un pas, tenen por que tinguin el nas a la terra dels Soviets i tornin engreixats amb aquell règim.

Si tornen bolotats — diuen els directius — la pagarem ben cara l'excursió.

LA GENT QUE VA A L'ESTADI

Ahir a la tarda hi havia una llarga filera de persones que anaven a l'Estadi, esperant l'arribada dels jugadors, en els temps de la plaga d'Espanya.

Després de molta estona d'esperar, va resultar que no hi havia tal servei i la gent hagué d'emprendre la caminada escoltes amunt.

No hi havia manera que els dies que hi hagi algun festival a l'Estadi s'hi pugui anar sense caminant?

A SANS RENEIX L'OPTIMISME

Quan tothom feia córrer notícies pessimistes sobre la futura sort de la U. E. de Sans, la darrera assemblea general d'aquest club ha tornat l'optimisme.

En mig del més absolut entusiasme, hom va acordar de seguir sempre endavant i no desmair encara que es descendís de categoria.

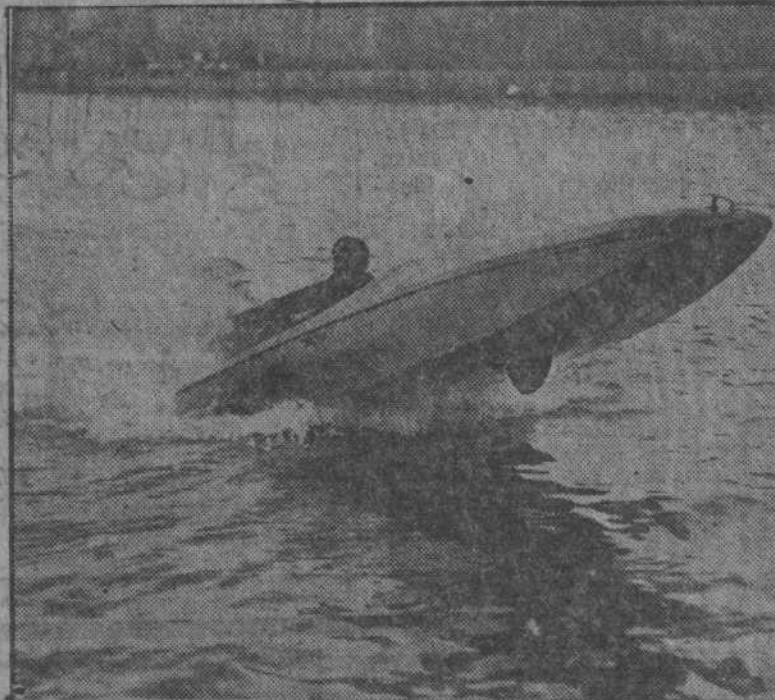
Ho celebrem de tot cor. Això de baixar de categoria pot ésser una cosa transitoria i hauria estat una llàstima que un cercle com el Sans hagués desaparegut. Si no falla l'entusiasme, l'any vinent el Sans pot tornar a ocupar el lloc que fins ara ha ocupat. I tots hi sortirem guanyant.

LA SECCIO D'ATLETISME DEL C.D. JUPITER

Aquesta Secció es complau a comunicar a tots els atletes i simpatitzants, que per al dia 14 de setembre al matí, aquesta Secció, amb l'entusiasme que la caracteritza, portarà a cap l'organització de la Volta al Poble Nou en el dia més assenyalat d'aquella barriada, la qual compta ja amb valuosos i nombrosos premis, que fa preveure un falaguer èxit.

Pròximament més detalls sobre la corregut i hora de sortida.

DELS ACTES ESPORTIUS D'AHIR

Les principals manifestacions esportives d'ahir tingueren lloc a l'Estadi i al port. Reproduïm ací dues interessants instantànies. La primera correspon a les carreres d'outboards, la segona al partit de futbol que constituïa una part del programa del festival pro-participació universitària a Darmstadt

NATACIO

Els campionats de Catalunya de water-polo

3.ª categoria: Barcelona C contra G. Matasó, Arbiure, senyor Ubach. Barcelona C: Rives, Casals, Marti, Roré, Abraham, Xavier.

Guanyà el Barcelona C per 7 a 1. 3.ª categoria: Barcelona A contra Athletic C. Arbiure, senyor Ubach. Barcelona A: Sunyol, Nubiola, Schulz, Fernández, Nadal, Feliu i Zarzoza.

Athletic C: Pinar, Rivas, Sintes, Tena, Pasqual, Mestre, Moreno. Guanyà el Barcelona A per 7 a 0. 3.ª categoria: Barcelona B contra Barcelona B. Arbiure, Sr. Zaragoza.

Barcelona B: Rives, Lairo, Carlo, Moro, Gencia, Gibra. Barcelona B: Molinas, Perdigó, Galles, Perdigó, Usat, Novell. Guanyà el Barcelona B per 8 a 0. 3.ª categoria: O. Amateur contra Barcelona A.

O. Amateur: Castañedo, Cirto, Cruz I, Cruz II, Guerrero, Carrol, Beltran. Barcelona A: Salvador, González, Mas, Cros, Lafuente, Gayari, Jover.

Guanyà el Barcelona A per 5 a 0. 3.ª categoria: Athletic B contra Athletic A. Athletic B: Rivas, Tablos, Buy-Sanz, Martínez, Reynés, Renom, Zaragoza.

Zaragoza II, Zaragoza I, Ulgaró, Maten, Vidal, Morata, Rossell. Empatzen a tres gols.

Ahí fou una jornada que passà sense cap resultat sorpresa. Els dos equips del C. N. Barcelona, el B i el C, que porten el cap de la classificació, segueixen imbatuts. El proper diumenge, en què l'equip B haurà de lluitar amb l'A del mateix Club, fa esperar que restarà líder únic l'equip C, que és el que ha donat la sorpresa en aquest campionat, ja que ningú no confiava que pogués lluitar tan fermament com ho ha fet fins ara.

En canvi el resultat entre els dos Athletic, A i B, en fer match nul, resta a l'A en mala situació per obtenir un bon lloc en la classificació final.

Els altres resultats foren els que confaven els aficionats aquàtics, però fou el més honorable l'obtingut pel Barcelona, en batre copiosament l'Olimpic Amateur.

Els dies 24 i 26 lluitarà a Montjuïc l'equip de les "Mouettes", de París, en el qual figura la recordwoman Solita Salgado, contra les nedadores del C. N. B.

La tasca portada a cap per la Federació Catalana, junt amb el Club N. Barcelona per al de portar les famoses "Mouettes", de París, ha arribat a un feliç terme.

Els propers dies 24 i 26, doncs, els nostres aficionats a la natació podran admirar un equip dels més famosos d'Europa i en el qual és vedette principal Mlle. Solita Salgado, recordwoman de França, i la lluita contra les femines del Club degà es presenta com un dels esdeveniments aquàtics més importants de la temporada, ço que fa suposar que la piscina de Montjuïc estarà com els dies de les grans solemnitats.

L'equip anunciat des de París és el següent: Solita Salgado: Campiona i recordwoman de França dels 300, 400, 500, 800 i 1.000 metres estil lliure, i dels 100 metres esquena.

Teresa Blondeau, campiona de París d'esquena. Ivonne Jeanne, campiona de França dels 200 metres braça de pit.

Lúcia Mocquet, campiona de França de relleus. Marta Rigolage, campiona de salts de França.

Per a Sant Jaume, el primer festival escolar. Els treballs efectuats per l'incansable directiu del C. N. Athletic, Tomás Palmada, per a celebrar un festival infantil, ha pres ressò en tots els indrets escolars.

La data del diumenge pot ésser una jornada, potser definitiva, del ressorgiment de la natació, ja que sembla que, per fi, tothom reconeix la utilitat de l'esport aquàtic, i ho proven les nombroses inscripcions que diàriament es reben al Club organitzador d'infinitat de centres oficials.

Des dels famosos campionats catalans, més de deu anys ençà, en què es disputava la prova infantil dels 30 metres, hom no ha vist cap més esdeveniment infantil, i del qual van sortir figures tan conegudes com els Cruells, Peradejordi, Farrés, Artigues, Ulló, Gibernau, Cartra, i hom espera que el vinent divendres sortiran uns futurs triomfadors, capaços d'emular els asos d'a-

S'anirà a Darmstadt

L'Estadi no és un emplaçament, hi ha, però, una concurrència relativament nombrosa que fa possible la participació dels estudiants catalans als Jocs Olímpics de Darmstadt. Així, doncs, hem de considerar el festival d'ahir un èxit, puix que la finalitat cercada fou aconseguida.

Catalunya anirà a Darmstadt i el nostre esport, rigorosament amateur, mostrarà les seves forces amb l'esport amateur d'altres països.

Sis mil persones, evidentment, no és un gran èxit per a una ciutat eminentment esportiva com Barcelona. Ho és, però, si examinem la cosa des d'una perspectiva més ampla.

El president de la Federació de negar l'ajut material als estudiants per a poder anar als Jocs Universitaris de Darmstadt, i en canvi haver fet despeses inútils en absolut, com les que es feren quan la visita dels jugadors madrilenys a la nostra ciutat, per acompanyar-los per tot arreu, de nits i de dies, per barris que no són precisament "xinesos".

El president de la Federació d'haver permès que durant la darrera Assemblea el delegat del F. C. Barcelona, la documentació del qual és francesa, es recolés en la nacionalitat francesa d'un senyor proposat com a seleccionador únic, per bescantar-lo del dit càrrec, quan tots els actes internacionals que s'han fet a casa han estat organitzats per l'esmentat senyor, la capacitat tècnica del qual en aquests afers és prou coneguda per tothom.

El Comitè dirigent de la Federació Catalana de poca serietat en passar perquè fossin pagades CENT-VINT PESSETES a l'administrador de begudes del camp del Sol de Baix del F. C. Barcelona, en concepte de despeses de vi de Xerès efectuades quan varen venir els mariners de l'esquadra anglesa.

Els estudiants poden estar satisfets del resultat econòmic del festival d'ahir. Cal agrair la cooperació del públic i l'efortiment desinteressat de tots els elements que directament o indirectament contribuïren a l'èxit i esperem que, a Darmstadt, els nostres estudiants sabran fer-se dignes de totes aquestes col·laboracions.

Els delegats dels nostres clubs de rugby d'haver demostrat posseir poca serietat en no demanar comptes a la Federació Catalana, durant la celebració de la passada Assemblea, de les crescudes quantitats lliurades.

vui. L'èxit aconseguit per l'amic Palmada ens ha omplert de satisfacció i esperem amb delit aquest primer festival infantil.

L. G.

El festival d'ahir a l'Estadi

Les exhibicions d'atletisme, rugby i futbol aconseguiren un èxit remarcable

FUTBOL

Selecció blanca, 2
Selecció negra, 1

Com a últim número del magnífic programa esportiu de l'Estadi figurava el partit de futbol entre dues seleccions d'excepcionals jugadors estudiants i no estudiants que tan desinteressadament s'havien ofert a donar major brillantor a la gran festa esportiva estudiantil.

I com feia creure la magnífica composició dels equips el partit va resultar interessantíssim, jugat amb una fe poques vegades vista en partits d'aquest calibre.

La major part de l'interès, però, havia recaigut sobre Alcántara. Tot el públic, o la majoria, del que s'aplegà ahir a l'Estadi sabia perfectament el que anava a veure de tots els altres jugadors, car no fa pas gaires setmanes encara els havia vist jugar en competició.

El que no sabia, però, i li interessava enormement, era el que podria fer Alcántara, el que fou famós davant blaugrana. Tota l'expectació, com

rebe es pot dir que sols va haver d'assenyalar faltes tècniques.

Els equips foren: Selecció negra: Cabo, Saprissa, Alcántara, Dole, Castiello, Alamo, Prats, Geiburu, Samitier, Campabadal i Pedrol. (A la segona part, Alcántara i Campabadal canviaren llocs.)

Selecció blanca: Aznar, Moliner, González, Kaiser, Martí, Mongrell, Piers, Castro, Sastre, Bestit i Perera (R.).

De bon començament hom notà major compenetració en les línies de la selecció blanca. Alcántara i Saprissa, però, saberen inutilitzar tots els atacs fins al quart d'hora de joc, en el qual Bestit, d'un magnífic xut creuat, marcà el primer gol de la tarda. El gol esperonà els negres, que encara que per l'èxit no s'entenen massa, descollà alguna de les seves figures, què com Samitier i Castiello hi posaren tot el seu saber per igualar la partida.

I això no tardaren massa en aconseguir-ho. Samitier recollí d'un magnífic cop de cap la

bala centrada per Prats, i marcà el gol de l'empat. El joc, com era natural s'activà. La davantera dels blancs, però, no podia contra els mitjos negres, en la qual sobresortí Castiello en el lloc de centre.

La segona part fou potser més ensopida que la primera. El canvi d'Alcántara per Campabadal en el lloc d'interior esquerra donà una mica de perillositat a la davantera dels negres. Va engegar un parell de trets, el primer una mitja volta perfecta que s'estrellà al pal, els quals feren recordar els hcms temps d'aquell formidable xutador. Va pal·lejar així mateix que ben entrenat encara fóra unió en aquell lloc que no ha trobat substitut.

Bestit, d'una manera dubtosa, a la meitat de la segona part va obtenir el gol que els donava la victòria. Algun jugador ha confessat que Cabo fou carregat il·legalment, càrrega que Espella no va veure. Va ésser una llàstima, perquè l'empat a un gol era un magnífic resultat equitatiu i sense pol·lusions.

S. M.

ATLETISME

Les proves d'ahir a l'Estadi.

Angel i Arévalo varen intentar, debades, batre els rècords de 100, 200 i 1.500 metres.

Ni Angel ni Arévalo varen reeixir en llurs respectius intents de rècord en les proves que, a aquest únic i exclusiu objecte, havien estat incloses en el programa del festival esportiu celebrat ahir a la tarda a l'Estadi.

Aquests dos joves atletes pretendien enderrocar els millors temps que existíen en el "palmarès" dels 100, 200 i dels 1.500 metres. Les dues primeres carreres a càrrec d'Arévalo i l'altra, de l'Angel.

Un hem dit, tots dos van fracassar. Les causes d'aquest fracàs foren diferents.

Mentre Arévalo va haver de lluitar contra el temps i el vent (un vent molt accentuat), el segon va lluitar contra una mala disposició seva; és a dir, Angel no estava, ahir, en condicions de portar a cap una gran gesta. En el moment d'haver pres la sortida hom es donà compte que Angel no corria amb aquell ardiment i aquella ànima necessaris; amb aquell braó i aquella empenya, dintre el mètode, tan imprescindible per a triomfar i imposar-se a la fatiga.

Tant és així, que amb prou feines si va aconseguir recuperar deu metres dels cent que, d'avantatge, havien estat donats a Ricard, per tal d'encoratjar-lo.

Angel, però, com Arévalo, poden esperar un altre dia per a repetir, amb més èxit, les seves pretensions. El que ens va dolre és que el primer, segurament en donar-se comp-

te del seu fracàs, abandonés l'intent i, de conseqüent la pista, davant un públic ben nombros, quan esclatà el mànecaven uns cent metres per a arabar la prova.

En aquest punt, Angel va tenir una mala pensada.

La primera prova que es va celebrar fou la de cent metres, a l'acabament del partit de rugby. Varen prendre part en aquesta carrera, ultra l'Arévalo, Sereix, Serrahima i Consegall, i arribaren per aquest mateix ordre. Arévalo emparà en la distància 11 segons i 3 cinquens.

El rècord de Catalunya el posseïx Jonquera amb 11 segons. A la mitja part del partit de futbol varen celebrar-se les altres dues proves. La primera foren els 200 metres, a càrrec d'Arévalo, Jonquera i Serrahima. Aquests dos darrers varen sortir amb un avantatge de dos metres.

La classificació fou: Jonquera, Arévalo a mig metre i, més distància, Serrahima. El temps d'Arévalo fou de 23 segons i 2 cinquens. El rècord d'aquesta prova és, també, de Jonquera en 23 segons.

Finalment es va celebrar la carrera de 1.500 metres. Angel i Sander varen sortir junts, per tal d'efectuar tota la distància. Ricard, amb 100 metres d'avantatge.

Angel va despegar-se, tot seguit de presa la sortida, de Sander; però en canvi, Ricard, que va efectuar una carrera molt bona, amb prou feines si va perdre uns deu metres fins al moment que Angel, com hem dit abans, va abandonar l'intent.

Sander va cobrir els 1.500 metres en 4 minuts, 30 segons i 1 cinquè. Ricard va trigar cinc segons menys que aquell.

Això fou tot.

MURPHY

Guimerà... Llegiu, a la pàgina 12, l'article de Francesc Curet.

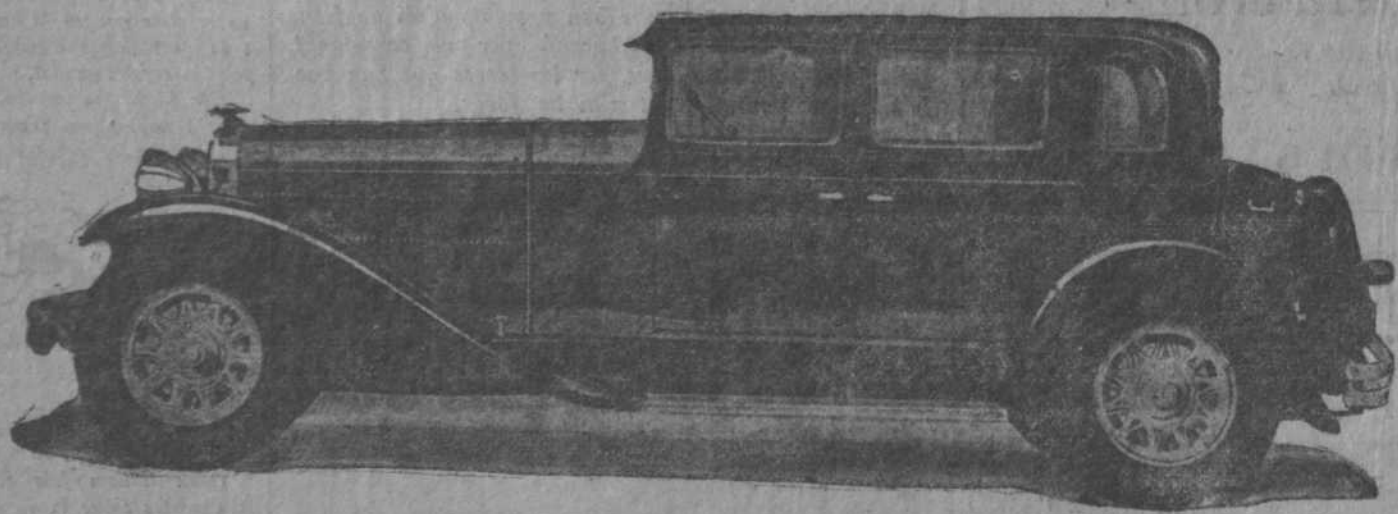

ELS CLASSICS

—Nosaltres sempre ho havíem dit: els toros han tingut un Guerrita i el futbol un Alcántara, i prou.

Els automòbils

GARDNER

per la seva alta qualitat i cost, no admeten competència. Els seus preus de venda han estat reduïts considerablement

A-CAR

Passeig de Gràcia, 99.

Sosselló, 234

BARCELONA

URALITA

EL MEJOR MATERIAL PARA TECHAR

URALITA, S.A.

BARCELONA: Pl. Antonio López, 15, Tel: 16556

MADRID: Pl. Salesas, 10 Tel: 32648

URALITA

LA MEJOR TUBERIA PARA CONDUCCIONES A PRESION

Per Canaletes d'uen...

Que està a punt de confirmar-se la notícia avançada per LA RAMBLA DE CATALUNYA, respecte al combat de boxa entre col·legiats amateurs.

Que d'acord amb el "tal faràs, tal trobaràs", sembla que és de sis mesos la desqualificació imposada.

Que serà qüestió d'estirar-se els cabells en veure com els nous companys de directiva no respecten la màxima autoritat.

Que la Unió Esportiva de Sans ja té nova Junta Directiva.

Que és de desitjar que tingui un bon enfort en la seva tasca, quel·l com dificultosa.

Que cal esperar que no perdi una entitat tan simpàtica la seva esportiva catalanitat.

Que vetllant pels furs de la veritat, pot assegurar-se que En Kalsar no és jugador disponible.

Que el cercle de Can Ràbia, reconeixent les facultats de l'entrenador jugador, l'ha retingut.

Que a la Junta de l'Ebro Sport Club, no tractant-se d'equips de cases comercials, el que li interessa són pessetes i no gols.

Que el lliurament del permami de camp "any 1930" de Cases Comarcals a l'A. D. Gramófono ha produït una gran satisfacció perquè es creien que aquest moment no arribaria mai.

Que al mateix temps que una gran satisfacció els ha produït un gran conflicte, perquè, com que només són onze els medallons per a col·locar retrats i els jugadors que prengueren part al Campionat defensant els colors del Club foren molts més, podria ésser que els deixessin en blanc per a contentar a tots.

Que, cas que es decideixin a omplir-los, també és gran el conflicte, perquè hi ha un jugador que té el nas tan gros, que no hi ha manera de col·locar-li dintre el medalló.

Que l'A. D. Tramvia, que fa poc va descarrilar, podria molt ben ésser que tornés a posar-se a la via.

Que el C. D. de la Lliga Comercial marxa tan bé perquè hi ha un Studebaker i un Ford.

Que l'Ayamami ha estat veritablement derrotat pel seu amic Abril.

Que aquest darrer, per fer quedar en ridícul les afirmacions de l'Ayamami, va tornar de Madrid amb avió.

Que, de totes maneres, ja sap l'Abril el que li costa el seu "puntillo".

Que mister Bellamy disfruta les vacances a Anglaterra.

Que abans d'abandonar-se va recomanar que Ramon no deixés de jugar a la davantera i d'interior esquerra.

Que per no desmentir l'esmentada protecció, ahir Ramon estava destinat per a jugar a Palafrugell.

Que En Bestit segueix gaudint del descans.

Que En Costa, president de la Lliga Amateur, en el perillós viatge del Prat a Barcelona va assolir un sorollós èxit "estrechando la zona".

Que per no haver pogut menjar arros a Madrid, féu una crítica despiadada de la "Villa y Corte".

Que a no ésser l'ajuda dels companys catalans, els madrilenys que també vingueren amb l'avió l'haurien fet malbé.

Que fou molt remarcada la manca d'assistència de l'Escudero a l'arribada d'En Costa.

Que, per fi, va jugar ahir l'Aleñtara.

Que va demostrar encara condi-

cions de jugador com a defensa i davanter.

Que, contràriament, no anaren a l'Estadi els simpatitzants que tant desitjaven veure la repartició de l'Aleñtara.

Que quan va jugar de defensa tingué molta cura a marcar el seu ex company Piers.

Que un i altre rodolaven per terra amb una seguretat que donava gust.

Que dintre breus dies tindrà lloc la inauguració oficial del Parc Ayamami a Mas-Rampliny.

Que cal que tots els redactors de LA RAMBLA DE CATALUNYA no es descuidin d'assistir a la solennitat de la festa.

Que l'Ayamami quedarà com un home, repartint botifarres a tort i a dret.

Que amb la calor que fa, per Canaletes no diuen res.

Que el més indicat és ésser consumidor constant de les superbes taronjades del QUIOSC DE CANALETES.

Que l'entusiasta ex-europeu senyor Vea se sent per moments més i més badaloní.

Que s'ha proposat que per la propera Festa Major a Badalona hi jugui l'Athletic de Bilbao.

Que no tindrà, però, res d'estrany que els bons propòsits del senyor Vea quedesin limitats a una exhibició de basket a càrrec de nenes.

Que el Badalona ha posat llur atenció amb uns notables jugadors del Martinec.

Que els jugadors, en principi, no han dit pas que no.

Que no fóra res d'estrany, doncs, que l'ala dreta del Badalona fos, la vident temporada, aquesta: "Cordill".

Que qui no ens entenguí, que ho preguntés als del Martinec.

Que l'Europa té també un "potente" reserva.

Que ahir, a Olot, aquesta noia van fer estralls entre l'elements femení.

Que l'èxit gran, però, el tingué Pere Juan a la fonda l'Estrella, on, de satisfacció perquè l'Europa havia guanyat, féu una exhibició de cants argentins que foren les delícies de tot el poble.

Que el jugador de l'Europa que més complex escrivint a les amistats, és Gironès.

Que prop del Guinardó hi ha una moreneta que no passa dia que no robí carta i amb la carta algun que altre retrat.

Que no fóra res d'estrany que tot plegat acabés a Jesús o a la Sagrada Família.

Que Greenwell segueix disponible.

Que, segons ell, són molts els Clubs que el volen.

Que el més probable, però, és que se l'emporti l'Alfonso, de Palma.

Excursió ideal
AIGÜES DE SANT HILARI
HOTEL MARTIN

Al oïr de les Guàrdies. Vegetació exuberant. Aigües úniques al món. Carretera esplèndida. Informes: Restaurant Martin BARCELONA

Bany de Sant Miquel, S. A.
L'establiment predilecte de les famílies, amb extensa platja lliure

Els senyors propietaris de cotxes són advertits que hi ha guardià per a llur vigilància

Que per fi, va jugar ahir l'Aleñtara.

Que va demostrar encara condi-

Torneig de classificació

A SABADELL

El Sabadell i el Sant Andreu empataren a dos gols

S'ha confirmat una vegada més que, en tot el que va del Torneig de Classificació, el Sabadell en el seu terreny de la Creu Alta per un bon tant per cent de la seva vàlua possible.

Es ben bé una cosa rara el que passa al Sabadell: jugar a casa seva i tenir una actuació dolenta, és cosa segura. I ahir, per no perdre el costum, succeí de la mateixa manera.

Tal vegada va influir-hi el fet que ja l'enguany assegurà el seu ascens a la primera categoria; probablement aquesta circumstància va fer que a la majoria dels seus components els manqués entusiasme i particularment encert, encara que d'aquesta qualitat n'estan mancats ben sovint.

Decididament, els directius sabadellenos hauran de preocupar-se, ara més que mai, de reforçar la davantera, puix que actualment, llevat dels exteriors, la resta val ben poca cosa.

Ahir mateix, hi havia moments que veure actuar aquella davantera gairebé feia pena. Com a prova s'hi va incloure Roure, en el qual la majoria dels sabadellenos confiaven, però van tenir una bona decepció, ja que no en va endevinar ni una en tota la tarda. De totes maneres, semblava que ben poc s'hi esforçés.

Els mitjos i la defensa estigueren bastant bé, llevat de certs moments de desorientament, i el porter amb massa propensió a abandonar el seu lloc.

El Sant Andreu posà més brad a la palera del que hom esperava. Feia l'efecte com si, per a ell, aquest partit fos decisiu. Tots els jugadors s'hi feren per un igual, però amb tot desfach Comes, que fou el més perillós de la davantera.

Al segon temps, el Sant Andreu no pogué donar tot el seu rendiment, degut a haver estat lesionats Palau i Sánchez, però amb tot donà molt que fer al seu contrari.

El partit fou dirigit, amb encert, pel col·legiat senyor Pujol.

Els primers moments foren ben emocionants, i semblava que els porters treballarien de valent, però després la cosa s'anà apassivant. El primer en marcar fou el Sabadell, per mitjà de Sala, després d'una bonica combinació amb Bertran.

El Sant Andreu no trigué a empatar, i qui trobà la manera fou Comes, el qual, d'un bon xut a l'angle, encastà la pilota a la xarxa.

Abans del mig temps, encara el Sant Andreu trobà la manera d'entrar el segon gol, en col·laboració amb el porter sabadellenc.

Al segon temps, el joc fou inferior al primer: el Sant Andreu, perquè quedà amb dos jugadors, i el Sabadell, perquè jugava amb poca serenitat, tots plegats actuaven en un pla inferior.

Bertran aconseguí el segon gol del Sabadell d'un xut ras, amb el qual establí l'empat definitiu.

Els equips eren:

SABADELL. — Malet, Moral, Giner, Codina, Gràcia, Costa, Mata, Bertran, Roure, Sala i Pérez.

SANT ANDREU. — Palau, López, Soler, Sánchez, Ferrer, Ingla, Ballester, Besolí, Sanul, Sánchez i Comes.

P. G.

A SANT MARTI

El Martinec bat el Sans per tres gols a un

Després del cop que el club de Sans ha sofert, no esperàvem pas que ahir, a Sant Martí, es lencés afeblesadament a la lluita. Estava tot ja perdut i feia molta calor.

El Martinec, en canvi, era molt lògic que després de la defeta que l'altre diumenge va ocasionar als barrats de Sans tornés a casa seva a provar de repetir-la, ben cregut en la seva superioritat i aprofitant-se que el Sans està justificadament decalut.

Aquí van fer-ho els vermells martinecs en el primer temps, fins a marcar tres gols per mitjà de Cases (dos) i Tonjuan l'altre. La veritat que l'ho mereixien. Van fer-ho tant lent i ho que els seus contraris, que no adonaven d'èsser-hi sobre la mercedosa victòria. Abans, però, d'acabar la primera part, Valls, d'una capcinada, va ficar la pilota a la xarxa martineca en nom de l'honor sansenc.

Després de tot això vàrem esperar-nos de valent i qui sap el que l'hiuàrem per a no caure adormits.

Pot ben bé dir-se que ahir va ac-

RESULTATS

	J.	G.	P.	E.	F.	C.	Punts
Badalona	18	18	2	3	70	18	28
Júpiter	18	11	3	4	40	20	25
Sabadell	17	10	3	4	33	18	23
Sans	18	8	2	8	29	37	18
Iluro	17	8	2	7	35	34	18
Sant Andreu	18	7	8	8	29	34	17
Martinec	18	8	1	9	35	40	17
Falafrugell	18	6	3	9	30	35	15
Terrassa	18	4	8	11	31	48	11
Alumnes Obrers	18	2	2	14	27	63	6

NOTA. — Manca només un partit d'aquest torneig (Sabadell-Iluro), el resultat del qual no pot fer variar la classificació dels tres primers — Badalona, Júpiter i Sabadell — que passen a la primera categoria

bar-se aquesta competició dibxosa i que ja era ben bé hora. Sols manca jugar un partit diumenge que ve a Sabadell.

Els equips varen arregar-se així:

SANS. — Casanoves, Pausas, Torredellot, Crispí, Duran, Ponny, Poní, Calvet, Valls, Vilanova, Borillo.

MARTINEC. — Pasqual, Serrano, Vinyes, Climent, Pujals, Creixells, Hernández, Cases, Tonjuan, Morrajes i Font.

Vare infer-ho una mica més bé que els altres, Casanoves, Torredellot, Duran i Ponny pel Sans, i Serrano, Pujals, Hernández, Cases i Tonjuan, pel Martinec.

L'arbitratge d'Aramburu, fou bo; encara que pel partit nas d'assor d'altra manera.

A TERRASSA

Terrassa, 9

Alumnes O. Vilanova, 1

Al camp d'Egara es va jugar ahir aquest enfrontament, corresponent als partits retardats del Torneig de Classificació.

El resultat r efecteix fidelment la superioritat dels egarencs, que van donar la sensació d'haver-hi un sol "onze" en el terreny.

El primer temps acabà amb feine punts locals, marcats per Mitjans 2, Bosque i i Retoret 2.

En el segon s'aconseguien els restants mitjans Valls i Uldemolins i i Bosque 2.

Alemany féu el gol foraster. Lemmel alineà els equips així:

Terrassa: Uldemolins, Vila, Bartomeus, Gandia, Santillana, Castro, Valls, Mitjans, Boquer, Retoret i Castelló.

Alumnes obrers: Torner, Domingo, Tarragó, Aparici, Altés, López, Vidal, Alemany, Olària, Arnaú i Gener.—T.

TORNEIG PER A LA PROMOCIO A LA PREFERENT

El Granollers venç merescudament el Manresa per 3 gols a 1

Avui s'ha jugat al camp local el partit corresponent a la segona volta del torneig per a la promoció a la segona preferent.

No cal dir l'extraordinària expectació que havia despertat aquest partit, per quant hom confiava en ell per a la classificació del Granollers, així com també es creia que el Manresa donaria el màxim rendiment possible per tal d'endur-se'n els dos punts.

I les esperances dels aficionats no han quedat fallides, perquè malgrat de què ha hagut alguns moments del primer temps en què el joc ha estat quelcom ensopegat, en canvi a la segona part s'han vist jugades que han entusiasmat i han donat al partit un caire verament interessant.

El Granollers ha tingut una actuació regular, però ha demostrat a bastament els desitjos que tenien i tenen tots els jugadors que el Club granollerí passi a la superior categoria.

L'once local ha confirmat la seva vàlua i ha repetit encara amb més avantatge la victòria obtinguda al camp del Manresa.

Ha marcat tres gols magnífics, i si bé els dos darrers ho an estat en l'interval d'un minut, i quan en mancaven encara dos per a l'acabament del partit, en canvi hi ha hagut altres oportunitats que, tant per la preparació com per l'execució final de la jugada, mereixien el gol desitjat, i en canvi, el xut moria contra el travesser, davant les exclamacions del públic granollerí que veia com els seus, tot i jugar millor que els forasters i prodigant més els xuts, no podien desfer l'empat.

Hom ja donava el resultat d'empat a un gol com a definitiu, quan, a l'acabament, els

locals, que van darrera la victòria, han tingut cinc minuts inspiradíssims. Ha estat en aquest temps que Muñoz ha entrat fantàsticament els dos gols, donant així la victòria al seu equip i assegurant-li la classificació definitiva.

El Granollers ha aconseguit allò que durant tant de temps ha vingut lluitant.

Nosaltres, en felicitar-lo, li desitgem una actuació encertada en la nova categoria, i que seguint pel camí emprat aconseguixi nous triomfs que el col·loquin aviat entre els millors.

NOTES DEL PARTIT

La primera part ha tingut moments freds i d'altres que l'entusiasme dels locals ha donat una mobilitat extraordinària al joc descabellat.

Als cinc minuts de joc, Saura ha marcat el primer gol en rematar un xut de Muñoz, que el porter havia aturat.

Es en aquesta moments que el Granollers dona tot el curs de futbol, per a contrarestar el qual els forasters no tenen altra manera que abusant dels "fouls", principalment Martí i i Pequerul; però l'arbitre castiga amb oportunitat.

L'excessiva calor perjudica notablement els jugadors, i això fa que el joc decaigui sensiblement.

Són llançats en aquest temps cinc còrners contra el Manresa per un contra el Granollers; cap d'ells no ha donat resultat.

Gallofré fa una parada de mostra llançant-se temeràriament.

Martí, del Granollers, sol, davant de Gamisans, xuta als núvols; és una oportunitat immillorable per a desfer l'empat que s'ha perdut.

Domina el Granollers, i Gamisans es fa aplaudir.

Durant el descans es fan comentaris, i hom confia en la victòria dels locals, però reconeix que serà arduament disputada pels forasters.

En reprendre's el joc, el Manresa ataca i dona la sensació que guanyarà el partit, perquè els locals sembla que estiguin esgotats. Però hi ha un tercer defençiu que no deixa passar res, i amb la seva actuació sembla reanimar les línies mitjanes i atacant.

Al cap de vint minuts Codina oblie l'empat aprofitant una fallada o distracció de Miralles, i Gallofré amb gran valentia ha sortit i s'ha llançat als peus del contrari, però sense poder evitar el xut que s'ha encastat a la xarxa.

El Manresa cerca la victòria, però els locals no defallixen, i també ataquen desesperadament.

El travesser serveix de providència al Manresa. Moren en ell tres xuts que Gamisans no podia haver aturat.

Passa el temps, i l'empat continua, i quan menys s'esperava, els locals es llancen a un atac desenfrenat, i Muñoz, primer amb el cap i després, d'una mitja volta magnífica, oblie el segon i tercer gol, que són acollits amb gran deliri.

Verament han estat dos gols magnífics en l'execució dels quals han contribuït tots els davanteres granollerins.

En aquesta segona part s'han llançat cinc còrners contra el Manresa, i cap contra el Granollers.

Bertran assenyala l'acabament en mig d'una calorosa i merescuda ovació al Granollers.

El públic, entusiasmada primer, molt fred a estones i de l'irant en acabar el partit.

Els equips estaven formats de la següent manera:

GRANOLLERS. — Gallofré, López, Miralles, Faig, Rebollo, Navarro, Arribas, Muñoz, Saura, Martí i Antle.

MANRESA. — Gamisans, Martí i i, Serra, Arenes, Martí i i, Tort, Galobart, Pequerul, Gamisans, Balaguer i Codina.

L'arbitratge de Bertran ha estat perfecte i soberament energic. A ell es deu que el joc no hagi pres caïres estranys.

Ha assenyalat i castigat tot el que ha vist, que ha estat molt.

Del joc del Manresa, diem que l'hem trobat extremadament dur; s'ha fet remarcar en aquest sentit Martí i i, que ha abusat de la seva corpulència, i Pequerul, amb joc innoble.

El públic, entusiasmada primer, molt fred a estones i de l'irant en acabar el partit.

Gimnàstic, 1 M. A. Horta, 3

Quan el partit estava a la part més interessant, a causa d'una entrada de Guasch (sense intenció, creiem) al mig-centre del Santboià Elies, l'arbitre, Sauri, ordena l'expulsió del mig-centre vilafraquí, de la qual cosa el capità de l'equip perjudicat protesta, ja que no hi havia motiu per donar una ordre tan terminant per un fet tan insignificant, i ja ho diem sense intenció. Aleshores donà per acabat el partit.

Com a imparcial que som els qui tenim cura de donar detalls dels actes esportius, hem de protestar que per una niceia com la que passa diumenge el senyor Sauri suspengués el partit. No comprene el motiu de la suspensió. Es comprèn quan hi ha ganes d'invadir el camp, quan hi ha ganes d'agressió, però diumenge no hi hagué res d'això, ni cosa que s'hi assemblés.

**F. C. Vilafra, 2
F. C. Santboià, 3**

El partit de diumenge no ha pogut ésser més desastrós per al Gimnàstic, que per tota probabilitat de classificar-se; per tant, el seu descens de categoria és inevitable.

A la primera part el domini gimnàstic fou fort, però la desastrosa actuació de la tripleta central malaguanyà tots els esforços, i l'Horta, aconseguint un ol per mitja de Sibegues.

A la segona part l'Horta, més resistent, marcà dos gols més per mitja d'Alart i Ribet.

El Gimnàstic marcà el de l'honor, obra de Delcós.

Del Gimnàstic només se salvà el tercer defençiu i Pinyol, el mig centre.

Pels d'Horta, el porter, defenses i ala esquerra resistiren. Tingué cura de l'arbitratge Castiesones, massa consentidor.

Els equips s'arreglaren:

Gimnàstic: Sanahuja, Wenceslao, Rodríguez, Martorell, Pinyol, Oller, Barba, Delcós, Cohos, Landa i Alvarez.

M. A. Horta: Cruz, Pérez, Guerrero, Llopis, Sibegues, Gutiérrez, Alejo, Ribet, Guerra, Alart i Graells.

RESTAURANT RIERA
Passeig de Gràcia, 100
COBERT RECLAM A 5 PTES.

Menú setmanal:
Avui, diumenge,
Ous pochos "Casa Riera"
Rup a la descaçada
Toro a la Catalana.
Dimarts,

Escudella de paquets
Bullit casolà
Lluc a la Bella Molinera
Dimarts,

Truita hortelana
Salmonetes gratinats i franceses
Entrée amb escaroles
Dijous,

Macarons a la Napolitana
Calamars Portugueses
Contralet amb patates
Divendres,

Sopa de peix especial Riera
Sarsuela de peix
Pota de xai a la Jardiera
Dissabte,

Arros de peix
Filets de...
Cassoulet Toulousain
Diumenge,

STUTZ

Visite durante este mes la
Exposición Especial
de todos los modelos y aproveche
el correspondiente servicio de demos-
tradores a la disposición del público.

Modelos desde 28.000 a 52.000 Pesetas
Velocidades desde 115 a 165 kilómetros

Todos equipados con:

Dispositivo Noback
Motor de 8 cilindros
Cuatro marchas
Frenos hidráulicos
Triple servo
Estríberas de acero
Transmisión vis-sin-fín
Doble encendido
Todos los cristales inastillables

MOTOR PALACE

CÓRCEGA, 302 - 304
BARCELONA

LA SELECCIO CATALANA
BATE L'UNIVERSITAT EN
UN BONIC PARTIT

Un vint-i-dos a tres, resultat en què acaba aquest partit, reflecteix bastant bé la diferència de classe entre ambdós adversaris, potser una mica massa fort per als universitaris. Aquests es presentaren mancats d'alguns elements valuosíssims i llagueren de variar la formació d'algunes línies. Així reflectí en el conjunt, però tot i això feren una actuació boníssima, com pocs esperaven.

El descabellament del partit omplí de joia a molts, a la major part dels que esperaven amb impaciència el partit per poder constatar la classe dels

nostres universitaris. Davant d'un adversari superclàssic a totes les seves línies aubimben amb impetu i braó insospitats. La defensa que feren fa concebre grans esperances sobre el paper que poden fer els nostres estudiants a Darmstadt. S'ha de fer constar que el paper de la valua del que ahir li fou oposat no se li en pèssim pas gaires al seu davant. Podriem ben assegurar que fora dels francesos no en trobaran pas cap, i encara estem convençuts que la selecció catalana d'ahir batia ben llargament el futur vençador dels Jocs de Darmstadt.

Per així dir que tothom en sortí engrescat, els universitaris inclosos. Poser al ella mateixos s'ho esperaven. Val a dir que els seleccionats "catalans" tampoc. La primera part s'acabà, fou la més competida i on els universitaris, fins aleshores de valent, obtingueren un resultat magnífic i la gesta de mantenir a ratlla els seus

formidables adversaris per més de vint minuts llargs.

Els canvis fets a la segona part afebliren la selecció, amb l'agranat que denotaren una gran manca de fons.

Així i tot, tal com hem dit, l'actuació fou magnífica. I quant als que formaven la catalana apretaren de valent tot el partit, i si no marcarem més punts fou perquè no pogueren, no per manca de ganes. Sobre tot al començament del partit i davant de la superba defensa universitària, llur actuació cap símptoma d'"aflluixament", fou fantàstica i sense denotar cap símptoma d'"aflluixament".

abans ben al contrari, puix que la defensa que trobaren els enarria de debò.

Deixem per la setmana entrant el comentari que ens augeix la participació i l'actuació dels nostres universitaris als IV Jocs Universitaris a Darmstadt.

Ara sols ens manca manifestar la nostra satisfacció en comprovar l'ajut que han trobat els universitaris en tota la massa esportiva de la nostra terra que ha correspost com un sol home, fent d'aquesta manera factible la participació dels estudiants de casa als esportistes Jocs.

Moltes gràcies a tothom.

MALATESTA

L'Espanyol fou batut, ahir, a León, per 2 a 1

León, 20 (per telègraf). — S'ha jugat l'esperat partit entre el primer equip de la Cultural Leonesa i el de l'Espanyol, amb Zamora a la porta.

Ha guanyat l'equip local per 2 a 1. Zamora ha sortit lesionat.

Aquest resultat ha produït gran entusiasme entre el públic, que espera rebre la visita del Barcelona, tota confiada d'aconseguir un resultat semblant. — Fontels.

Panoràmica setmanal

Young Striling i Phil Scott, en disputaran dilluns, dia 28 del corrent, a l'Estadi de Wimbledon, un combat que ha despertat molt d'interès, tota vegada que en xif el campió horitzontal anglès tractarà de demostrar que és prou púgil per a disputar el campionat del món de totes les categories, mentre que l'americà, que un dia fou batut també per Sharkey, provarà d'acostar-se una miqueta més — i això que ja hi és molt a prop — a la challenge de Max Schmeling. Els anglesos pretenen que aquest combat serà la final anglesa del campionat del món, i Dickson ha demanat que el vencedor sigui considerat com a challenger oficial del campió. És difícil de predir el que passarà en aquest combat, encara que lògicament la superioritat hauria de decantar-se cap a Striling, avui com avui un dels millors pesos forts del món, i indubtablement de més "classe" que el que serà dilluns vinent el seu adversari.

Torna a Europa l'hispano-argentí Luis Rayo. No s'ha posat ben bé en clar els mètodes d'aquest viatge, encara que és de creure que vingui per defensar el seu títol de campió d'Espanya, que encara — encara!!! — detenta. Es de creure que si la Federació Espanyola la hi farà fer el combat, acabat d'una vegada amb aquesta absurda concessió feta a favor d'un home que ha passat més de dos anys sense posar en joc el títol, i mai no ha tingut la delícia de defensar-lo. És de suposar que l'adversari que li serà assignat, si és que arriba a fer algun match a Barcelona, serà el nou campió de Catalunya Robert Sans, ja que l'únic lleuger que podria disputar-li aquest dret és el madrileny Moreno. I presideix semblava que aquest xicot hauria de deixar definitivament la boxa, ja que té una malaltia a la vista que per ara ja va motivar que a l'Argentina, abans de marxar-ne, li organitzessin una monumental vetllada a profit d'ell.

En definitiva, la festió que va sofrir Torres davant el negre Jean Joup ha resultat més greu del que en el primer moment hom creia. Torres sofrirà la doble fractura del radi. Diu que els metges li han dit que això li extingirà quatre mesos o sis de descans absolut, però que després quedarà bé i podrà tornar al ring. Lamentem sincerament la sortida de Torres. Ara que s'afirmava a cada moment com una de les nostres esperances, ara que tenia ja els seus fanàtics entusiastes, i que començava a dibuixar-se com una nova estrella en el firmament pugilístic de Catalunya, ha vingut aquest accident a marcar un compàs d'espera en la carrera brillantíssima del jove ploma, el guarniment complet del qual desitgem, com tots els bons aficionats.

Un tercer combat entre Johnny Risko i el basc Paulino? Almenys els diaris bé en parlen i les agències estrangeres confirmen aquests rumors. Si haguessin de fer cas de les especulacions que Uscedun dona en acabar els combats que perd, aquesta vegada ens hauríem de creure que l'austriac ex-former de Cleveland va lesionar un ull al seu adversari ja al primer round del seu segon combat en forma antireglamentària. Hom es funda en això per a parlar d'una tercera topada, i a més també és que abonen aquest propòsit es fonamenten en què a Cleveland la receptació aconseguiria una suma respectable. I en aquests temps que la boxa s'ha mercantilitzat d'aquesta manera, no és pas qüestió de deixar-se escapar una oportunitat com aquesta per a afegir al compte corrent d'ambdós pugilistes uns quants milers de dòlars més.

Battling Battalino, campió del món dels plomes, ha posat el seu títol en joc davant Ignasi Fernández. El combat estava concertat a quinze rounds, i la victòria va ésser per a Battalino, que en pocs rounds va posar fora de combat el seu adversari. A propòsit d'aquest títol de campió del món dels plomes, es parla amb insistència que els empresaris del Palace estan portant a terme les gestions —

que per ara tenen èxit, segons diuen — necessàries per tal que el campió es decidís a venir a Barcelona a posar-lo en joc davant Josep Gironès. Esperem saber com acabarà aquest afer, i si es porta a terme, parlarem de les possibilitats que tindrà Gironès d'aconseguir aquest títol, la màxima ambició a què pot i ha d'aspirar tot pugilista que tingui amor a la professió.

Esperem amb interès l'actuació de la nova Junta de l'Ateneu de Barcelona

Encara que es va dir darrerament que la revenja entre l'americà Jack Sharkey i l'alemany Schmeling no es faria, ara les agències ens asabenten que sí, que es farà i per cent en unes condicions ben excepcionals. Segons el contracte que ha signat l'ex-mariner de Boston, mentre el campió del món cobrarà el trenta-set per cent de la receptació bruta, l'americà s'accontenta amb el dotze i mig per cent, i encara d'aquesta quantitat es compromet a abonar a Arthur von Buelow, l'antic manager de Schmeling, l'equivalent al vint per cent del que cobrirà el campió. O sigui, en resum, que Sharkey ha volgut fer el combat a totes passades, i davant l'afany de reivindicar-se del cap baix que li va costar el títol s'ha humili-

El combat entre Flix i González ens ha donat una idea de la magnífica campanya del pes mosca català en terres de Cuba ha fet que el seu nom es cotitzés entre els primers, i això en arribar aquí ha pesat, i com que precisament González vol fer la pau d'aquella vegada que Flix va arribar a campió d'Espanya a costa d'una desfeita d'ell, s'han entaulat les primeres negociacions, que tenim entès van per molt bon camí. Tant, que no seria res d'estrany que el combat Flix-González ens el donessin en una reunió monumental que hi ha en projecte per a darrers d'agost, i en la qual Gironès disputaria un combat a Battalino si fos possible o si no seria acarat a un altre púgil de classe unànimement reconeguda.

QUENSBERRY

(Caricatures de J. Bas i Bofill.)

A la pàgina 111

El tercer reportatge de la sèrie retrospectiva de Josep Fontbernat

Amnistia total. Amnistia total.

"Sr. President del Consell de ministres,

Insistim cada setmana, una vegada més, no pas preguntant-vos ni demanant clemència; demanem simplement amnistia; sabem que piquem en ferro fred, però seguirem picant-hi moltes vegades (les més doloroses per cert de tant picar ve que comença a cremar una mica); és brutalment immo-cent aquesta paradoxa, ja ho és, senyor President, però també amb tota la nostra innocència (?) us demanem amnistia per a tots els exiliats, el guin-ho per delictes polítics o per delictes socials. Som uns nens que cridem i avalotem, veritat?; uns nens que no els fa gaire gràcia un dolç; infants rebecs que pensen amb les barrabassades que anteriorment se'ls han fet. Segurament molts pensaran així.

Si féssim aquesta pregunta a l'"A B C" (les beceroles, que diguéssim) ens diria que som canalls incorregibles (en català el mot canalla és graciosament elegant, i en castellà és un insult).

Amnistia, senyor President del Consell de ministres; amnistia total, no pas una amnistia d'aquelles que s'agafen en passar la frontera; una amnistia ampla que abraçi tothom, de Macià fins a Joan Ets. Acher, tots els homes digníssims que han sabut com ningú més servir l'ideal al fons del cor sacrificant-ho tot, salut, la família, els diners... aquests homes, senyor President del Consell de ministres, són uns veritables herois dignes d'una total amnistia...

La setmana que ve, desgraciadament, hauré de tornar-hi amb el consabut títol d'Amnistia, senyor President del Consell de ministres. Afortunadament, però, nosaltres no ens en cansarem mai. Fera lamentable que ho deixéssim de fer, com ha fet el digno baró de Güell, ALCALDE DE BARCELONA.

JOAN ROSELL ARENA

A Barcelona hi ha entitats — catalanes i liberals — que encara no han protestat dels fets de la presó. Què esperen?

FREIXENET

EL MILLOR
XAMPANY

CAVES
A SANT SADURNI
D'ANOIA

Delegació i dipòsit
Princesa, 20
Telèfon 11953
BARCELONA

L'Espanyol fou batut, ahir, a León, per 2 a 1

León, 20 (per telègraf). — S'ha jugat l'esperat partit entre el primer equip de la Cultural Leonesa i el de l'Espanyol, amb Zamora a la porta.

Ha guanyat l'equip local per 2 a 1. Zamora ha sortit lesionat.

Aquest resultat ha produït gran entusiasme entre el públic, que espera rebre la visita del Barcelona, tota confiada d'aconseguir un resultat semblant. — Fontels.

Bodmer, & Bó, S. en C. - Corts, 596 - Tel. 10266 - Barcelona
MOBLES DE FUSTA I ACER PER A OFICINA

Farina i Llet condensada superior

Marques registrades

SON LES MILLORES

